

Rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 11.06.1975, sp. zn. 10 Co 310/75, ECLI:CZ:KSUL:1975:10.CO.310.1975.1

Číslo: 35/1978

Právní věta: Nárok na ošetřovné je přímým nárokem výchovného zařízení, které může tento nárok uplatnit a vymáhat buď samo, případně prostřednictvím příslušného národního výboru. Nárok na ošetřovné nezaniká, i když rodič splnil vůči někomu jinému v celém rozsahu na totéž nezletilé dítě svou povinnost platit výživné, v jehož rámci (§ 103 zák. o rod.) byla výše ošetřovného určena.

Soud: Krajský soud v Ústí nad Labem

Datum rozhodnutí: 11.06.1975

Spisová značka: 10 Co 310/75

Číslo rozhodnutí: 35

Číslo sešitu: 9-10

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Národní výbory, Ošetřovné, Výživné dítěte

Předpisy: 124/1967 Sb. 94/1963 Sb. § 103

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 35/1978 sb. rozh.

Nárok na ošetřovné je přímým nárokem výchovného zařízení, které může tento nárok uplatnit a vymáhat buď samo, případně prostřednictvím příslušného národního výboru.

Nárok na ošetřovné nezaniká, i když rodič splnil vůči někomu jinému v celém rozsahu na totéž nezletilé dítě svou povinnost platit výživné, v jehož rámci (§ 103 zák. o rod.) byla výše ošetřovného určena.

(Rozsudek krajského soudu v Ústí nad Labem z 11. 6. 1975, [10 Co 310/75](#))

Rozsudkem okresního soudu v Děčíně byl stanoven rozsah výživného a v jeho rámci ošetřovaného, které byl otec nezletilého O. P. povinen platit do dětského domova, a to v částce 250 Kčs měsíčně.

V odvolání proti tomuto rozsudku otec poukazoval na to, že svou povinnost platit výživné již za minulou dobu z větší části splnil, a to na základě soudního výkonu rozhodnutí srážkami z jeho mzdy, nařízeného a vedeného podle předchozího pravomocného rozhodnutí o výživném nezletilého O. P., jež bylo splatné k rukám matky dítěte.

Krajský soud v Ústí nad Labem rozsudek soudu prvního stupně potvrdil.

Z odůvodnění:

Soud prvního stupně, který rozhodoval ve smyslu ustanovení § 103 zák. o rod., dostatečným způsobem zjistil všechny okolnosti rozhodné pro posouzení věci a při určení výživného a v jeho rámci ošetřovného, která jsou v daném případě shodná, správně postupoval podle zásad uvedených v ustanoveních § 85 odst. 2 a § 96 odst. 1 zák. o rod. a podle příslušných ustanovení vyhlášky č. 124/1967 Sb. Rovněž nepochybil, pokud v rámci vyčíslení nedoplatku vycházel ze zjištění, že je otec povinen plnit uloženou povinnost již od doby, kdy byl nezletilý O. p. rozhodnutím ONV v D. ze 17. 9. 1974 podle ustanovení § 14 vládního nařízení č. 59/1964 Sb. 1) v souvislosti s ustanoveními § 46 zák. o rod. a § 43 zákona č. 71/1967 Sb. předběžně umístěn v zařízení pro mládež.

Rozsudkem soudu prvního stupně bylo v otázce výživného dítěte změněno předchozí rozhodnutí okresního soudu ve Spišské Nové Vsi z 26. 5. 1966, č. j. C 148/66-6, podle něhož byl otec povinen platit na výživu nezletilého O. P. k rukám matky I. P. měsíčně částku 200 Kčs a na jehož základě je proti němu vedeno soudní výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy.

Podle potvrzení plátce mzdy byly tyto srážky ze mzdy otce až do dubna 1975 prováděny a odesílány k rukám matky dítěte.

Pokud jde o výživné pro nezletilé dítě otec tedy svou povinnost za uvedenou dobu již skutečně splnil. Nesplnil však svou povinnost pokud šlo o ošetřovné jako přímý nárok výchovného zařízení, v němž je dítě umístěno. toto výchovné zařízení může tento nárok samo (popřípadě prostřednictvím národního výboru) uplatnit a vymáhat. to platí zejména v projednávané věci, v níž je rozsah ošetřovného ošetřovného totožný s rozsahem výživného. Jestliže tedy matka pro dítě přijaté částky z důvodu plnění výživného ústavu neodeslala sama (jak bylo její povinností) a pokud tak dodatečně neučiní, nezbývá otci než matkou přijaté částky po ní požadovat a vymáhat, což však nemá vliv na jeho povinnost doplatit ústavu dluhující ošetřovné.

Vzniklé situaci měl otec možnost čelit při soudním výkonu rozhodnutí, zejména návrhem na jeho doklad podle ustanovení § 266 odst. 2 o. s. ř., a to poté, co mu bylo doručeno rozhodnutí ONV v D. ze dne 17. 9. 1974, případně v době, kdy se o předběžném umístění dítěte v ústavu dozvěděl u soudu dne 21. 11. 1974, anebo v souvislosti s rozsudkem téhož soudu ze dne 6. 2. 1975 sp. zn. P 81/69, kterým byla nad nezletilým O. P. nařízena podle ustanovení § 45 odst. 2 zák. o rod. ústavní výchova.

Z uvedených důvodů byl proto rozsudek soudu prvního stupně jako věcně správný potvrzen (§ 219 o. s. ř.).

1) Srov. nyní § 15 zákona č. 129/1975 Sb. (v SSR § 20 zákona č. 130/1975 Sb.).